

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 24CoP/190/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204563  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8719204563.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci starostlivosti o mal. deti: A., P. XX.XX.XXXX N. U., P. XX.XX.XXXX - L., bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, deti rodičov M. D. L., P. XX.XX.XXXX, Y. Ž. X/B, Y. a M. Y. L., P. XX.XX.XXXX, Y. Š. XXX, L., v konaní začatom na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 15P/256/2019-28 zo dňa 12.11.2019, takto

### rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

#### I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom tak, že súd zverí mal. A. do osobnej starostlivosti otca, mal. U. do osobnej starostlivosti matky a recipročne zaviazá rodičov prispievať na výživu mal. detí sumou 100,- eur mesačne, zároveň upraví styk rodičov s deťmi.

#### II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Z obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/227/2014 súd zistil, že mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. A. sumou 120,- eur mesačne a mal. U. sumou 100,- eur mesačne. Uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 14P/136/2018-42 zo dňa 25.06.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15P/136/2018 - 80 zo dňa 31.08.2018 a uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 24Cop/41/2018-31 zo dňa 25.10.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 24Cop/41/2018 zo dňa 29.01.2019, bol upravený styk otca s mal. deťmi.

4. V prejednávanom prípade otec nijakým spôsobom neosvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností. Je potrebné, aby o tak závažnej skutočnosti súd mohol vykonať rozsiahle dokazovanie na zistenie podmienok u rodičov, ich osobných a majetkových pomerov, ale zistenie najlepšieho záujmu mal. detí. Rozdelenie súrodeneckých vzťahov môže nastať len z veľmi závažných skutočností, ktoré musia byť hodnoverne preukázané.

5. Súd dal do pozornosti, že uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 14P/203/2019-24 zo dňa 18.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/165/2019-75 zo dňa 17.10.2019 bol návrh otca na nariadenie identického neodkladného opatrenia zamietnutý.

6. K požiadavke na rešpektovanie rozhodnutia maloletého A. bývať u otca a navštevovať nemeckú školu, súd poukázal na návrh otca o určenie základnej školy pre mal. A., ktorý podal dňa 19.01.2018 a dňa 30.10.2019 ho vzal v celom rozsahu späť. Okresný súd Poprad na pojednávaní, konanom dňa 12.11.2019, konanie zastavil, majúc za to, že otec konkludentným spôsobom súhlasil s návštevou školy mal. A. na základnej škole v E.. Uznesenie o zastavení konania doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, avšak vôľa otca so späťvzatím návrhu bola v podstate dvakrát deklarovaná v predmetnom spise.

7. V danom prípade nie dôvodná rýchla a nevyhnutná úprava pomerov medzi účastníkmi konania, preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

### III. Obsah odvolania otca

8. Proti uzneseniu podal odvolanie otec, namietajúc, že súd sa nezaoberal záujmom a názorom mal. detí. S poukazom na závery znaleckého posudku má za to, že znalec vie najlepšie posúdiť záujem detí a preto by súdne rozhodnutie malo byť v súlade s jeho odporúčaniami. Súd nezohľadnil konanie matky v rozpore s právoplatným rozsudkom a tvrdenia otca o jeho úplnej izolácie od mal. detí. Súd chráni a zvyhodňuje matku, ktorá preukázateľne klame a podvádza vo veciach, týkajúcich sa mal. detí a takto úspešne narúša ich vzťah k otcovi. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec podporuje rozhodnutím súdu v inej právnej veci s analogickým skutkovým stavom, čím namieta porušenie princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť v zmysle odvolacieho návrhu.

9. Podaním zo dňa 29.11.2019 otec doplnil podané odvolanie. Zotrval na matkou zámernom bránení styku s mal. deťmi a poukazom na názor mal. A. navrhol alternatívny petit rozhodnutia, ktorým by súd zveril obe mal. deti do osobnej starostlivosti a matke určil vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom, ako aj upravil rozsah jej styku.

10. Ustanovený opatrovník s napadnutým uznesením súhlasil.

### IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie otca nie je dôvodné.

12. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu a návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, upriamuje pozornosť odvolateľa na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/165/2019-75 zo dňa 17.10.2019, v rámci ktorého už bol vyslovený názor súdu na možnú zmenu osobnej starostlivosti rodičov o mal. deti, vrátane možnosti rozdelenia výchovných prostredí súrodencov.

13. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/165/2019-75 zo dňa 17.10.2019 odvolací súd cituje nasledovne:

„odvolací súd sa zaoberal konfliktom názoru maloletého oštat' bývať s otcom v Y., ktorý posudzoval v kontexte ostatných kritérií najlepšieho záujmu mal. dieťaťa. Odvolací súd rešpektuje názor maloletého dieťaťa, prihliada však na jeho rozumovú vyspelosť a dôvody, ktoré ho k formovaniu prejaveneho názoru viedli. Áno, otec sa mal. A. venuje voľno-časovým aktivitám, čo v očiach maloletého môže vykresľovať výchovné prostredie otca v lepšom svetle ako je tomu v prípade matky, žijúcej v obci L., s pochopiteľne menej dostatočnými príležitostami voľno-časových aktivít. Otec však sám uviedol, že mal. A., aj keď v

menšom rozsahu, venuje sa športovým aktivitám aj v obci L., zdokonaľuje sa v nemeckom jazyku, a preto nemožno bez ďalšieho prijať záver o ohrození či porušení zdravého fyzického a duševného vývinu mal. dieťaťa. Odvolací súd sa domnieva, že maloletý si v súčasnosti zároveň neuvedomuje následky svojho rozhodnutia, ktoré sa môžu prejavíť v ochladení jeho vzájomného vzťahu so sestrou, ktorá jeho prítomnosť nateraz vyžaduje a je jeho blízkou osobou.

Odvolací súd zohľadnil aj otcom predkladané rozhodnutie všeobecného súdu Slovenskej republiky, ktorým súd zveril súrodencov do osobnej starostlivosti rodičov tak, že fakticky došlo k ich rozdeleniu. Dopĺňa však, že konania vo veciach starostlivosti súdu o mal. detí sú charakteristické vysokým stupňom diferenciácie, zohľadňujúc špecifickosť vzťahov v rodinách. Nemožno vylúčiť vybočenie zo všeobecne rešpektovanej zásady spolužitia súrodencov, takého jednotlivé rozhodnutie však v žiadnom prípade nezakladá ustálenú rozhodovaciu prax, odklonenie od ktorej by malo znamenať porušenie právnej istoty účastníka konania. Súčasne, nemožno opomenúť, že predkladané rozhodnutie je rozhodnutie súdu prvej inštancie a tak nemožno vylúčiť ani jeho zmenu v dôsledku možného uplatnenia riadnych opravných prostriedkov.

Odvolací súd zároveň rešpektuje rodičovské práva a povinnosti otca a nie je v jeho záujme vylučovať otca z výkonu osobnej starostlivosti o mal. deti. Z úradnej činnosti je však odvolaciemu súdu známe, že styk otca s mal. deťmi je upravený, otec má v rozsahu možností vytvorený priestor na budovanie vzájomného vzťahu s mal deťmi, preto ani v tomto prípade nemožno prijať záver o porušení práva dieťaťa na rozvoj vzťahových väzieb s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti.

Za daného stavu odvolací súd vyhodnotil vhodnosť prijatého opatrenia vo vzťahu k mal. deťom, pričom sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neosvedčení dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že odôvodnenia svojho rozhodnutia ťažiskovo zameral na mal. A., keďže návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je zameraný prioritne na neho a len vo vzťahu ku A. sa rieši zmena výchovného prostredia. Odvolací súd však neopomína mal. U., záujem ktorej na nariadení neodkladného opatrenia vyhodnocoval, pričom dospel k záveru, že rozdelenie súrodencov nie je vhodné a odporuje najlepšiemu záujmu mal. U.. Keďže k zmene osobnej starostlivosti nedošlo a žiadne iné skutočnosti súdu osvedčené neboli, odvolací súd sa návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov ani vecne nevenoval.“

14. V rámci doplnenia odvolania otec pristúpil k zmene návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, dožadujúc sa zverenia oboch mal. detí do svojej osobnej starostlivosti, za súčasnej úpravy vyživovacej povinnosti matky a jej styku s mal. deťmi. Odvolací súd sa v tejto súvislosti pridržiava právneho záveru, vysloveného v uznesení Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/165/2019-75 zo dňa 17.10.2019 a opätovne prízvukuje, že výchovné prostredie matky poskytuje mal. deťom bezpečnosť a stabilitu. Odvolací súd reflektuje vyslovený názor mal. A. bývať s otcom v Y., tento však koriguje v jeho objektívnom kontexte s ostatnými kritériami najlepšieho záujmu mal. dieťaťa tak, ako ich demonštratívne vymenúva čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). Čo sa týka mal. U., tá chce ostať pri matke, k otcovi ísť nechce. V mieste bydliska mal. deti navštevujú zariadenia predškolskej a školskej dochádzky.

15. Od času posledného rozhodnutia súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec namieta úmyselné bránenie styku s mal. deťmi zo strany matky, čím zdôvodňuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania a zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti rodičov o mal. dieťa. Navrhovaná aplikácia ust. § 25 ods. 4 zákona o rodine však predstavuje krajný prostriedok ochrany najlepšieho záujmu maloletého. Pre jeho závažné rodinné, ale aj spoločenské dôsledky, vyžaduje sa v konaní pred súdom náležité zistenie skutočného stavu veci. Zistenia súdu o zámernom a nedôvodnom bránení matky v styku maloletého s otcom musia byť natoľko závažné, že prevýšia nad stabilitou výchovného prostredia a citovými väzbami maloletého.

16. V konaní o zmenu výchovného prostredia je nevyhnutné vyrovnáť sa so všetkými potrebnými kritériami na strane rodiča, ktorému má byť dieťa zverené. Za osvedčeného skutočného stavu tak nemožno učiniť bez vykonania rozsiahlejšieho dokazovania, ktoré bude podkladom pre prijatie

spravodlivého rozhodnutia, rešpektujúceho najlepší záujem mal. dieťaťa, prihliadajúceho na výkon práva rodičov, podieľať sa osobne na výchove mal. detí.

17. Nateraz, odvolací súd, viazaný zákonnou lehotou na rozhodnutie o podanom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní nezistil dôvod bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania.

18. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne postupom vyplývajúcim z sut. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nezohľadil dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).